

سخنان پاپ فرانسیس نوامبر ۲۰۲۲

۱ نوامبر

زندگی عیسی و قدیسان به ما می‌گویند که بذر صلح برای رشد کردن و ثمره آوردن می‌بایست که ابتدا بمیرد. با فتح کردن یا کسی را مغلوب کردن، هرگز با خشونت کردن و مسلح شدن نمی‌توان به صلح رسید.

۲ نوامبر

امروز خداوند به ما یادآوری می‌کند که مرگ می‌رسد تا زندگی را حقیقت بخشد، انجیل توضیح می‌دهد که چگونه در انتظار زیست کنیم: ما برای ملاقات خدا با محبت می‌رویم چراکه او محبت است.

۳ نوامبر

اجازه ندهیم که امکان روبرویی در میان تمدن، ادیان و فرهنگ‌ها ناپدید شود، نگذاریم که ریشه‌های بشریت خشک شود! برای امید با یکدیگر و برای همدیگر عمل می‌کنیم! سفر رسالتی، بحرین

۴ نوامبر

خالق ما را دعوت می‌کند تا به نفع خلقتش که جایگاه کافی در برنامه‌های قدرتمندان نمی‌یابند عمل کنیم: فقرا، جنین‌های بدنیا نیامده، سالمندان، بیماران و پناهجویان... اگر ما که به خدای مرحمت ایمان داریم، به فلاکت‌ها توجه نکنیم، چه کسی این کار را خواهد کرد؟

۵ نوامبر

خدا منشأ صلح است و هرگز بسوی جنگ، نفرت یا خشونت هدایت نمی‌کند. ما که به او ایمان داریم، فراخوانده شده‌ایم تا صلح را از طریق ملاقات، مذاکرات صبورانه و گفتگو که اکسیژن همزیستی مشترک است ترویج دهیم.

۶ نوامبر

روح سرچشمه شادی است، آب خوش مشربی که خداوند در بیابان‌های انسانیت ما جاری می‌کند، حقیقتی است که با وجود اینکه گاهی از خستگی‌ها و شب‌های تاریکی عبور می‌کنیم، تنها، گم شده و شکست خورده نیستیم، چراکه او با ما است.

۷ نوامبر

زندگی قدیسان را بخوانیم، چراکه بطور روایتی و قابل درکی روش خدا در زندگی اشخاصی که زیاد با ما متفاوت نیستند را نشان می‌دهند، چراکه قدیسان همچون ما گوشت و استخوان داشتند. عملکردهای آنها با ما صحبت می‌کنند و به ما کمک می‌کنند که معنای آنها را درک کنیم.

۸ نوامبر

قداست برنامه‌ی تلاش و چشم‌پوشی نیست: اول از همه تجربه محبوب خدا بودن و دریافت محبت و مرحمتش بطور رایگان است.

۹ نوامبر

مسیر برادری و صلح، برای ادامه دادن نیاز به همه و هرکسی دارد. همه احساس کنیم که خوانده شده‌ایم تا افق‌ها را گسترش بخشیده و قلب‌ها را بگشاییم، چراکه همگی ما برادران و خواهران هستیم.

۱۰ نوامبر

قدیسان از "دنیایی موازی" سرچشمه نمی‌گیرند؛ آنها ایمانداران ملحق به عملکرد روزانه خانواده، آموزش، کار و زندگی اجتماعی، اقتصادی و سیاسی هستند. آنها برای انجام اراده خدا در تمامی این زمینه‌ها بدون هیچ ترسی عمل می‌کنند.

۱۱ نوامبر

یک قدیس یا قدیسه بازتاب فروزان خداوند در تاریخ است. مسیر قداست جهانی است، خواندگی برای تمامی ما است، با تعמיד آغاز می‌شود و برای هریک از ما بی‌نظیر و تکرارنشده است.

۱۲ نوامبر

فقر را با "درآمدی" ابدی ضمانت می‌کنند و هم‌اینک اجازه می‌دهند تا در محبت غنی شویم. چراکه بزرگترین فقری که باید با آن مبارزه کرد، فقر محبت ما است.

۱۳ نوامبر

نمی‌توانیم همچون کسانی باشیم که انجیل امروز سخن می‌گوید، سنگ‌های زیبای معبد را بدون درک کردن معبد حقیقی خدا، وجود انسان تحسین کنیم، بخصوص فقیر که در چهره و زخم‌هایش عیسی است.

۱۴ نوامبر

در اولین سالگرد آغاز عمل، که تغییر زیست محیطی را ترویج می‌کند، این خدمت اساسی را برای آینده انسانیت تشویق می‌کنم، تا اینکه بتواند در همه فعالیت ملموسی را برای حفظ آفرینش پیرو راند.

۱۵ نوامبر

نیکویی پنهان و ساکت است، نیاز به حفاری آهسته و متداوم دارد. چراکه شیوه خدا محتاط است و خودش را تحمل نمی‌کند؛ همچون هوایی است که نفس می‌کشیم، آن را نمی‌بینیم بلکه زیست می‌کنیم، و تنها زمانی که آن را از دست می‌دهیم متوجه آن می‌شویم.

۱۶ نوامبر

وضعیت روحانی که ویرانی می‌خوانیم می‌تواند که فرصتی برای رشد کردن باشد: باعث «تکانی روحانی» می‌شود، به هشیاری و فروتنی کمک می‌کند و در باد هوی و هوس از ما محافظت می‌کند.

۱۷ نوامبر

بیا بیدار از مشغول کردن خود در فوریت شگرف تغییر اقلیمی خسته نشویم. انتخاب‌های ملموس و دوراندیش را در عمل قرار دهیم و پیش از اینکه دیر شود به فکر نسل‌های جوان باشیم!

۱۸ نوامبر

از کجا می‌توان که قوت یافت تا با بخشنندگی خود را در خدمت دیگران گذاشت؟ در دعا و مراقبت در سکوت مسیح. ملاقات دعایی با عیسی قلبان را از صلح و محبتش پر می‌سازد، که می‌توانیم آن را به دیگران عرضه کنیم.

۱۹ نوامبر

مسیح مرکز متحدکننده تمامی حقیقت است، پاسخ تمامی پرسش‌های بشریت است، تحقق‌بخش هر آرزوی خوشبختی، نیکی، محبت و جاودانگی که در قلب انسان حضور دارد است.

۲۰ نوامبر

در انجیل امروز (لوقا ۲۳، ۳۵-۴۳)، دزد نیکو عیسی را به نام می‌خواند، به اشتباهات خود اقرار می‌کند و خواهش می‌کند: «ای عیسی، مرا به یاد داشته باش». اینگونه یک خطاکار اولین قدیس می‌گردد: او برای یک لحظه به عیسی نزدیک می‌گردد و خداوند او را برای همیشه با خودش نگاه می‌دارد.

۲۱ نوامبر

صومعه‌های متفکر، با نیایش در سکوت و فداکاری پنهان، بطور مادرانه از حیات کلیسا پشتیبانی می‌کنند. برای کسانی که دعا می‌کنند.

۲۲ نوامبر

هر بار که دست‌ها را به یکدیگر پیوند زده و قلبان را بر روی خدا می‌گشاییم، خود را در همراهی با قدیسان گمنام و شناخته‌شده می‌یابیم که همچون برادران و خواهران بزرگتر از سرگذشت انسانی ما عبور کرده‌اند.

۲۳ نوامبر

تسلی روحانی تجربه‌ی شادی درونی است که اجازه می‌دهد تا حضور خدا در همه دیده شود. ایمان، امید و توانائی نیکویی کردن را قوت می‌بخشد؛ و باعث می‌شود که در برابر مشکلات تسلیم نشویم، چراکه در آزمایش صلحی قوی می‌بخشد.

۲۴ نوامبر

مسیر خوشبختی آن چیزی است که پولس قدیس در پایان نامه خویش شرح داده است: «پیوسته دعا کنید، در هر وضعی شکرگزار باشید، زیرا این است اراده خدا برای شما در مسیح عیسی. آتش روح را خاموش نکنید» (اول تسالونیکیان 5, 17-19).

۲۵ نوامبر

اعمال خشونت یا استثمار کردن علیه یک زن جرمی ساده نیست، جنایتی است که هماهنگی، نظم و زیبایی که خدا خواسته به دنیا ببخشد را نابود می‌سازد.

۲۶ نوامبر

در این لحظه ادونت از خداوند بطلبیم که برای روشن نگاه داشتن چراغ ایمان در زندگیمان و آماده شدن برای پذیرفتن دیدار با او که ما را مملو از صلح و شادی می‌سازد، به ما کمک کند.

۲۷ نوامبر

در انجیل_امروز عهده را می‌شنویم که لحظه ادونت را به ما معرفی می‌کند: «خداوند شما خواهد آمد» (متی ۲۴, ۴۲). این اساس امید ما است، چیزی است که در لحظات بسیار سخت هم حفظش می‌کنیم: خدا می‌آید. این را هرگز فراموش نکنیم!

۲۸ نوامبر

در این لحظه ادونت، خود را از سستی به جنبش درآورده و در پی تشخیص حضور خدا در موقعیت‌های روزانه باشیم. اگر آمدن او را امروز درک نکنیم، در زمان آخر که خواهد آمد هم متوجه نخواهیم شد. هوشیار باشیم!

۲۹ نوامبر

خدا در موقعیت‌های معمول زندگیمان خودش را پنهان می‌کند. در مواقع خارق‌العاده نمی‌آید، بلکه در مسائل هرروزه می‌آید: در کارهای روزانه، ملاقاتی تصادفی و

شخصی که احتیاج دارد... خداوند در همانجا است که ما را فراخوانده و
عملکردهایمان را الهام می‌بخشد.
ادونت - ظهور

۳۰ نوامبر
بیاموزیم که پیش از به پایان رساندن روز، در کتاب قلبمان آنچه که در طول روز
رخ داده را بخوانیم. نه در روزنامه‌ها، بلکه در قلبم.